

Architect Hans Achterbosch:

'De rijksweg verbindt verleden, heden en toekomst'

Met de nieuwe aansluiting Lemmerweg en de ovatonde is de rijksweg Sneek een opvallende schakel rijker. Net als de houten brug Krúsrak werd de ovatonde ontworpen door Onix en Achterbosch Architectuur (OAK). Architect Hans Achterbosch vertelt hoe het ontwerp tot stand kwam.

"Natuurlijk heb ik al even gekeken bij de Lemmerweg. De auto even langs de kant gezet en er met het foto toestel op uit. Het wordt mooi. Maar het is nog te vroeg om tevreden te zijn. We zijn heel kritisch. Het kruispunt bij de Lemmerweg is onderdeel van het totaalplan dat we hebben gemaakt. Hier horen ook de twee houten bruggen bij. Zie het als een symphonie, pas als je alle delen hebt gehoord, kun je beoordelen of het geheel goed is.

In onze totaalvisie wilden we een verbinding maken tussen de oude en de nieuwe stad. Een overgang die past bij Sneek en het omliggende land. Voordat we aan de slag gingen, hebben we oude tekeningen en schilderijen bekeken, geschiedenisboeken gelezen. Als je vroeger op Sneek afkwam, zag je het oude centrum. Rondom zag je de boerderijen, arbeiders die het land bewerkten, scheepszeilen die door het landschap trokken. Dit beeld hebben we vertaald naar het Sneek van nu. Bijvoorbeeld door het gebruik van hout en de vorm van de bruggen brengen we die sfeer terug.

Het klopt dat het eerste ontwerp van knooppunt Lemmerweg uit twee houten bruggen bestond. De opdrachtgever vond het risico van vier houten bruggen te groot.

We hebben daarom een nieuw ontwerp gemaakt. Het idee om een verhoogde ovatonde te maken, lag er al, wij hebben dit verder uitgewerkt. In het ontwerp hebben we 'gespeeld' met het verschil in snelheid. Verkeer dat onder de ovatonde doorgaat heeft een hogere snelheid dan de weggebruikers die bovenlangs gaan. Of je nu 70 km/u over de rijksweg rijdt, of met 30 km/u over de ovatonde gaat; elke snelheid geeft een eigen beleving.

Als je over de rijksweg komt, zie je aan weerszijden de verticale taluds waar auto's klimmen en dalen. Dat geeft een bijzonder effect. Als je daarna onder de ovatonde doorgaat, waan je je in het midden van een amfitheater. Het zal een moment zijn dat je denkt: 'wauw, wat is dit?'. Aan de binnenkant zweeft een twee meter hoge ring van houten lamellen. Die levert niet alleen een mooi beeld op, maar vervult tegelijkertijd een praktische rol als hekwerk achter de vangrail. In de bochten zie je alleen hout, op de rechte stukken heb je links en rechts een panorama over de rijksweg en de twee bruggen, de nieuwe poorten van Sneek.

Natuurlijk, de cynicus vindt dat we er met een paar betonnen viaducten ook waren geweest. Klopt, maar wat had je dan gehad? Een reep nietszeggend asfalt dat de stad doorsnijdt, een strook die los staat van stad en landschap. Nu verbindt de rijksweg heden, verleden en toekomst. Iedereen die nu via één van de houten bruggen de stad binnenrijdt en het knooppunt Lemmerweg passeert, weet het zeker: dit is Sneek!"